

عنوان مقاله:

اثر ذغال بیوچار تهیه شده از کمپوست شهری بر برخی از ویژگی های گیاه پروانش در رژیم های آبیاری

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی گیاهان دارویی و کشاورزی پایدار (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علیرضا حسینی - رئیس اداره فضای سبز شهرداری منطقه ۱۲ تهران

نجمه سادات سادات - مرکز تحقیقات، آموزش و مشاوره فضای سبز شهرداری منطقه ۱۲ تهران

خلاصه مقاله:

بررسی اثر ذغال بیوچار تهیه شده از کمپوست شهری بر خصوصیات مورفولوژیکی گیاه پروانش (*Cathrantus roseus*) در دور های مختلف آبیاری طی آزمایشی در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار در سال زراعی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ در مرکز تحقیقات، آموزش و مشاوره فضای سبز شهرداری منطقه ۱۲ انجام شد. فاکتورهای آزمایش شامل دورآبیاری در چهار سطح (آبیاری پس از ۵، ۱۰، ۱۵ و ۲۰ روز) و مصرف ذغال بیوچار در چهار سطح (صفر یا شاهد، ۱۰، ۲۰ و ۴۰ درصد وزن بستر کاشت) بودند. تجزیه واریانس نشان داد که اثر دور آبیاری بر تمام صفات مورد بررسی معنیدار بود. بین سطوح مختلف ذغال از لحاظ اثر بر کلیه صفات اختلاف معنی دار دیده شد. با افزایش تعداد روزهای دورآبیاری از ۵ به ۲۰ روز محتوی آب نسبی برگ و کلروفیل a به ترتیب ۳۶ / ۶۴، ۳۵ / ۲۷ و ۴۵ / ۷۷ درصد کاهش داشت. در بین سطوح ذغال بیوچار نیز استفاده از ۲۰ درصد ذغال در مقایسه با شاهد، محتوی آب نسبی برگ، کلروفیل a و عملکرد خشک گل را به ترتیب ۱۶ / ۴۱۸ / ۲۴ و ۲۳ / ۶۸ درصد افزایش داد. بالاترین شاخص سطح برگ، ضریب هدایت روزنه ای، کلروفیل b به کاربرد ۲۰ درصد ذغال در نسبت وزنی بستر کاشت و دور آبیاری بعد از ۵ روز اختصاص یافت. بنابراین جهت دستیابی به بهترین عملکرد گل پروانش، دور آبیاری ۵ روزه و اختصاص ۲۰ درصد از وزن بستر کاشت به ذغال بیوچار توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

کلروفیل، کم آبی، فضای سبز، پروانش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1772713>

